

а. Ако се увиди въ оногова, кой то се кае, хладность въ раскаяніе то (сирѣчь, ако се види, защо то не раскаивае отъ всичко сердце нито сожалѣва, защо то е разлютилъ Бога съ неговы те грѣхове) и ако исповѣдка грѣхове те си, казѣвайки токмо (съ уста) за оныя, безъ сожалѣніе и безъ сардечно умиленіе за това, защо то онъ съ грѣхове те си разлютилъ Бога, Господа Всемогѣщаго и Отца Премилосердаго, отъ Кого то зависи всичко та и времена та, и потока послѣ вѣчно то челоуѣческо блаженство: тогава тревѣва да умалчиши сердце то мѣ со съ страхъ на сѣда Божіа и навѣчно то мѣченіе, кое то ще бѣде на оныя грѣшницы, кои не са се раскаяли.

и. А ако се увиди въ кающагосѣ, защо то онъ наклонявае кодъ отчаяніе, сирѣчь: ако да мысли, че не може вечи да добые прощеніе онъ въ свои те тежки грѣхове: тогава таквото тревѣва да го подкрѣпиши съ милосердіе божіе, и да мѣ кажешъ, защо то нема (на оной свѣтъ) такъв грѣхъ, кой то въ могъ да преышава Божіе то челоуѣколюбіе. При това да кажешъ и оныя слова Пророка Іезекііла; „яко Богъ, хотѣніемъ не хоцетъ